

презъ ума ви въ тия десетъ минути. Тѣзи мисли ще тропатъ на вратата ви, но вие нѣма да имъ обръщате внимание, ще знаете, че сте назначени на голѣма служба, не можете да напуснете работата си нито за секунда. Тѣ ще ви задаватъ ту единъ, ту другъ въпросъ, но вие нѣма да имъ отговаряте. Ще ви кажатъ: Нѣмате ли човѣщина къмъ насъ? Каква е тази глупава работа, съ която се занимавате? Мислите ли, че свѣтътъ ще се оправя по този начинъ? Каквото да ви говорятъ, ще мълчите. Интересно е да видите, можете ли да концентрирате мисълта си поне за десетъ минути. За да не влѣзе нѣкой въ стаята ви презъ това време и да ви смути, ще се заключите. Предварително ще кажете на домашнитѣ си, че имате много важна работа и молите никой да не ви безпокои. Сами ще знаете, че наистина тази работа е важна и отъ нея зависи вашето бъдеще. Че нѣкой хлопалъ на врата да ви — нищо отъ това. Временно нѣма да държите на благоприличието. Ще седите спокоенъ, нѣма да мърдате. Вижте турцитѣ, какъ се молятъ. Тѣ колѣнитачъ и не искатъ да знаятъ дали нѣкой ги гледа. Това упражнение трѣбва да го направите всички, безъ изключение. Който не го направи, той ще носи последствията на своето непослушание.

Сега да се върнемъ къмъ въпроса за навика. Всѣки навикъ има три страни: форма,